UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

2. Additio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

potest provocare ; ut petat. Ita Sanh. *lib. 9. matrim. d.* .. &. *num.* 12. quidquid dicat Texeda apud Dian. *p. 9. tom.* 8. *resol.* 32. Innocentis, inquam; non si alter consensit ad eum incestum, vel vterque similem incestum commisit; vterque amisit ius. Ita Sanch. *lib. 9. matrim. d.* 31. *num.* 2. & *d.* 27. *num.* 3. *iuncta d.* 28. *num.* 2. 5. quare neuter potest petere, vel reddere. An possit enim petere, quando videt sibi imminere periculum incontinentiæ? concedit Quitanaduennas, *tract.* 9. *singul.* 12. saltem quando commodè dispensationem petere nequit, & periculum est in mora. Sed puto cum communi sententia, quam sequitur Diana *part.* 9. *tract.* 8. *resol.* 34. non esse concedendum: quia sunt alia remedia vincendi tentationem.

3. Dispensat autem huic pœnæ Episcopus, ex Sanchez, *lib.* 8. *matrimon. d.* 12. *numer.* 10. & 11. Conf. Cruciatæ, *ibid. numer.* 16. Privilegiati Regulares, *ibid. disput.* 16. de qua re *in tractatu de Matrimonio* illud cum Castro Palao, *tom.* 1. *tract.* 2. *disput.* 1. *de legib. part.* 17. *num. præsertim* 8. doceo, satis esse probabile, & tutum, non incurri. hanc pœnam ab eo Coniuge, qui nescivit eiusmodi accessum ad consanguineam sui Coniugis, esse specialiter ab Ecclesia prohibitum; vel quamvis id sciverit ignorabat esse huic incestui annexam prohibitionem petendi debitum. Ratio brevis est, quia hæc est pœna ex delicto, quam incurri ab eo, qui inculpabiliter eam ignorat, æquum non est.

4. Secunda pœna: Huic Coniugi incestuoso non licebat per Canones, mortuo altero Coniuge, cum vlla alia, seu vllo alio amplius matrimonium contrahere sine dispensatione, idque in pœnam sui delicti. Sed certe id non est in vsu, ex Navar. Sanch. *lib. 7. matr. d. 7. n.* 8. quare sine scrupulo poterit nunc ad secundas sine dispensatione transire.

Sed occurrit adhuc advertendum tertium, An scilicet, si sit incestus in aliquo casus reservatus, intelligatur eiusmodi esse ille, quod semenante vno, non seminet fœmina, vel hac seminante, ille nequaquam.

Respondeo. Communiter ab Auctoribus, Bauci *de cas. res. casu* 3. creditur, esse reservatus, quia iam copula videtur consummata. Sed Verricelli *tr.* 4. *quæst.* 27. *a num.* 78. putat, non esse censendum reservatum, quia reservatio (nisi expressè contrarium exprimatur) semper intelligitur de completo scelere, at dictum scelus est quidem completa seminatio ex parte illius, qui seminat, non verò completus incestus; quia non concurrit vtriusque seminis commixtio, unde oritur affinitas. Hæc ille. Sed certè non video à quomodo ille non sit completus incestus ex parte seminantis; qui irreverenter per suam completam seminationem se gerit cum consanguinea, vel affine; cur igitur non erit reservatus, si reservatus est incestus absolutè. Ille alter, qui non seminat, ideo non committit casum reservatum; quia, ex parte sua, non est completus incestus. Et licèt adsit in ipso cooperatio cum incestu completo alterius, supponimus tamen esse reservatum incestum, non verò cooperationem ad illum. Quid, si sit dubium, an ille alter seminaverit? Respondeo, multò magis erit reservatus, ut ex se patet. Imò idem Verricelli in hoc nobiscum sentit ex eo principio; quia præsumptio semper est, quod vterque seminaverit: fori autem externus, & internus non discrepant, nisi quando contraria veritas certa est, non verò quando est dubia, ex Menochio, *lib.* 4. *præs.* 83. *num.* 62. Molin. *tom.* 1. *d.* 197. *sol.* 3. Sanchez, *in summ. lib.* 1. *cap.* 10. *num.* 13.

Caput V.

§. I. *De Stupro.*

1. *In Methodo Conf. lib.* 2. *cap.* 7. §. 8. sic habes: Stuprum est Concubitus Viri cum virgine fœmina, eadem repugnante: Quare ea consentiente ex probabilissima sententia, est simplex fornicatio. Vnde sequitur statum *virginitatis* non esse necesse in Confessione explicare, virgine consentiente; quem, illa repugnante, explicare oportebit.

2. Pari ratione sodomitica copula cum eadem consentiente, est mera sodomia: Vnde nec ibi status virginitatis est declarandus.

3. Cum se *virgo* polluit, vel delectatur, &c. non facit nisi peccatum mollitiei, de quo dixi *cap.* 1. §. 1. *num.* 5. nam propterea suam virginitatem explicare non obligabitur.

4. Ad expediendam Confessionem facit, scire obligationem, quam contrahit stuprator. Dico ergo. Cum virgo defloratur, ipsa consentiente, nihil nec ei, nec parentibus debet defloratori. Ita Less. *lib.* 2. *cap.* 10. *dub.* 1. At si vi, vel fraude, promissione virginem quis defloraverit; tenetne tenetur, vel dotare, vel ducere, ac solvere quod promisit. Ita idem *ibid.*

§. II. *Additio.*

De Virgine occultè violata.

1. Amittitur, sive à Mare, sive à Fœmina irreparabiliter virginitas per voluntariam seminis effusionem, seu decisionem, etiam sine exteriore procuratione; Vt probat Caiet. 2. 2. *quæstione* 152. *artic.* 1. contra Matr. de Magistr. apud Less. *lib.* 2. *cap.* 2. *num.* 120. sed id est coram Deo: nam secundum statum, & quoad existimationem humanam in muliere amittitur virginitas per corruptionem, seu fractionem clausuræ virginalis. De vtraque amissione aliquid est hîc afferendum.

2. Quoad primum: Monialis, quæ ante professionem; vel consecrationem, se voluntariè polluit, quamvis amittat, vt dictum est, virginitatem secundùm virtutem; tamen cùm non amittat secundum statum, quia integro virginali clausuro gaudet, nulle indiget dispensatione ad profitendum, & ad velum suscipiendum, solùm virginibus concessum. Et propter eandem rationem, eadem potest sine scrupulo accipere legatum solis virginibus relictum, seque ut nubat, virginem pronuntiare, &c.

3. Quoad secundum: Virginem occultè in clausuro violatam, se non posse ingerere ad petendum consecrationis velum, etiamsi ex hoc infamiam consecutura, docet Azor. *p.* 3. *lib.* 3. *c.* 12. Bonac. *de matr. q.* 4. *p.* 17. *n.* 4. alios afferens: at posse Officia propria virginis exercere, Imò se offerre ad illa, ne infametur; quia (inquit Azor. *ibid.*) institutæ Ecclesiasticæ non obligant cum tanto rigore. Verùm, pace Azorij doctissimi Viri, hæc ratio probat etiam posse, in simili periculo infamiæ, non solùm in prædicta Officia se ingerere, sed etiam petere consecrationis velum, ut tenet, citato Suar. Pell. *cap.* 3. *de monialib. num.* 78. quia pariter id ex instituto est Ecclesiastico.

4. A legatis tamen relictis solis virginibus excluditur à Sanchez, *lib.* 7. *de matr. disp.* 91. *num.* 4. in conscientia, hæc in clausuro violata; secùs enim servaretur Testatoris voluntas, nisi fortè, ni illud accepter, infamiæ gravis periculum subeat; sed tunc debet secreto reddere ei, cui illud competit, vel eius distributoribus, &c. Quòd si in aliquo casu, ad acquirendum aliquid, requiratur, ut Virgo sit; sed ut ea excludatur, necessaria sit sententia Iudicis: tunc poterit occultè

violata

violata illud ante sententiam acquirere, quia sententia petit Virginem esse publicè, vel certè non occultè violatam. Dixi (excluditur à Sanchez): nam esse etiam probabile reputatam communiter virginem, licèt occultè violatam, posse acquirere tale legatum palàm *superiùs* dictum est.

5. Quid de Matrimonio? puella signaculo Virginitatis occultè scisso, peccátne medicamentis, aliisque mediis naviter vtatur, quo defectum illum cælet, atque vt virgo Matrimonio collocetur? Respondeo, si probabiliter iudicet fore, vt futurus Maritus nunquam hoc vitium cognoscat, nec ipsam, nec Parentes ad occultationem cooperantes peccaturos. Ita Bonac. 8. *Dec. pr. d.* 10. *q.* 1. *num.* 8. Sanch. *lib.* 6. *de matr. d.* 27. *n.* 8. & 9. Nav. *c. inter verba, concl.* 1. *coroll.* 16. *n.* 60. Ratio est, quia nullum infertur viro damnum, nec puella propriè dicitur sic mentiri, dum enim illis mediis vtitur, non id agit animo alterum decipiendi; sed animo suum vitium quod manifestare non obligatur, occultandi. Verùm, si iudicet fore, ut delictum veniat in viri notitiam, qui illud ægerrimè ferat, peccabit graviter contra Charitatem; hoc enim modo præfert occasionem innumeris malis, & præsertim magnæ discordiæ toto ferè vitæ tempore inter ipsam, maritùmque. Nota illud (ægerrimè ferat.) Huc reduco, si quis sileat se morbo Gallico laborare, quo sit periculum inficiendi incautum vxorem, &c.

6. Non tamen puto violatam illam peccaturam contra Iustitiam; quia non tolent Coniuges vitia, quæ habent manifestare, & sicuti Maritus sua occulta non manifestat, ita nec sua patefacere tenebitur Vxor. Adde esse nimis intolerabile, obligare puellam ad se infamandam, vel ad abstinendum à nuptiis, vel ad nubendum hominibus infimæ sortis. Nec est par ratio de contractu venditionis, in quo vitia occulta rei venditæ manifestare modo *infrà* dicendo necessarium est: non, inquam, est par ratio, quia in contractu Matrimonij consuetudo fert, ut sicuti Vir sine injustitia sua vitia occulta (abstraho ab illis, quæ Vxorem inficiunt) non propalat, ita non manifestet sua, quantum est ex vi Iustitiæ, Mulier: quæ consuetudo non est in venditionibus.

§. III. *De obligatione Stupratoris.*

1. STylum nunc admoveamus ad explicandam obligationem restitutionis, à stupro derivantem. De qua satis, strictim dictum modo est §. 1. *num.* 4. Pro ea ergo, ut ordinatim procedamus, meminisse oportet, stuprátorem posse, primò virginem volentem, & consentientem defiorare; secundò vi, metu, similique iniuria; tertiò cum promissione Matrimonij. De singulis seorsim.

2. Pro certo autem suppono. Primò, si nullum damnum deflorata virgo passa est, ad nihil teneri defloratorem. Cùm enim huius tota obligatio, de qua tunc agimus, oriatur ex damno facto: hoc non existente exanescit obligatio. Ita Less. Vasq. Turrian. apud de Lug. *lib.* 1. *de iust. d.* 12. *num.* 16. Hinc si deflorata etiam per vim, bene deinde, & iuxta suum statum nupsit; ad nihil obligatur Defloror: Nam nec pro apertione clausstri aliquid debet, quia hoc malum est irreparabile, & alterius ordinis; nec ob dotem datam à Parentibus, hæc enim semper danda erat, &c. si tamen propter periculum non bene nubendi aliquid virgini dedit defloror, quamvis illa deinde optimè nupserit; poterit in conscientia virgo illud retinere, quia periculum non nubendi pretio fuit æstimabile.

3. Secundò, Si virgo liberè remittit, liber erit defloror: Neque enim requiritur consensus Patris; vel alterius; quia sui corporis, quoad hoc, domina est quæcunque Mulier.

4. Tertiò, In foro externo, etiamsi nullum damnum virgo passa sit, si tamen vi oppressa fuerit, Raptoris pœnas incurret Stuprator, de quibus vide Lessium *lib.* 2. *c.* 3. *dub.* 9 *num.* 66. & 68. & Azor. *p.* 3. *lib.* 2. *c.* 13. & *c.* 14. nos aliquid tangemus *cap.* 6. §. 2. *num.* 9. Quid, si violavit, sed nunc non habet, vnde resarciat, nec aliter modo possis resarcire, nisi eam ducendo, obligabitne illam ducere? Respondeo, ad id obligari per se, docet de Lugo, *lib.* 6. *resp. dub.* 29. quem vide.

Defloror virginis, eadem consentiente, quid debeat?

5. Iam vero his positis, communis est Recentiorum sententia, defloratorem puellæ ex eiusdem puellæ consensu, nihil in conscientia debere, nec puellæ, nec puellæ parentibus, propter rationem *num.* 3. dictam. Ipse verò puellam peccare contra charitatem in Patrem, & in suam alioqui honestam familiam, si publicè peccet, ac Patris conturbatio notabilis prævideatur, communis est item doctrina. Ita DD. cit. & *passim.*

6. Illa explicatione indiget dicta Recentiorum sententia. Nam si puella occultè consensit; tu verò crimen propalacti, ad restitutionem damni teneris, quia fuisti causa iniustæ infamationis, vnde aliquod damnum puellæ emersisse supponimus. Idem propter similem rationem puto, si iis modis sollicitares invitam, quibus facilè ac vrbem credatur ea assensum præbuisse: ut si de nocte per fenestras ad eius cubiculum penetrare tentares: At verò apud eiusdem puellæ templum cum euntem à longe comitari, aspicere, salutare, &c. non fiunt ex se eo eis modis, qui infamationem causant; siquidem hæc displicere honestæ puellæ facilè quilibet existimare valet; nisi fortè ita sæpe, & in his circumstantiis hæc fiant; vt meritò consensum suspicari invitæ puellæ alij possint.

7. Dixi autem *num.* 5. (nihil debere in conscientia:) nam in foro externo, qui defloravit virginem, eam valentem; cogitur à Iudice eam dotare; lege sic hactenus vt notavit Lessius, *lib.* 2. *cap.* 7. *n.* 44. propter bonum Commune.

Quæstio incidens: An virgo pro primo vsu sui corporis possit aliquid amplius pretij petere.

Vbi:

An accepta ob turpem causam sint restituenda?

8. Illud hîc per occasionem scisciatur aliquis, An virgo licitè possit pro vsu primo sui corporis mercedem accipere? Quæritur an plus, quam accipere solet alias prostituta? Tertiò, quâ mensurâ eiusmodi pretium, ut sit iustum, eadem exposcere tutò valeat. Vt hæ quæstiones lucem habeant, altiùs res est repetenda; & examinandum, An pro quolibet turpi lucro accipi pretium licitè possit? nam deinde ad has difficultates de virgine, commodiùs descendemus.

9. Et quidem regulam universalem sic statuo, ex Azor. *p.* 3. *lib.* 4. *cap.* 21. Molin. *tract.* 2. *disp.* 82. Valent. *q.* 6. *de Iustitia part.* 5. §. 2. *quæstiuncula* 5. Salon. *contr.* 4. & 5. Less. *lib.* 2. *cap.* 14. *dub.* 8. & *cap.* 18. *dub.* 3. Vasq. *de rest.* §. 1. *cap.* 7. Dian. *t.* 1. *p.* 2. *tract.* 16. *resol.* 38. alios citans, de Lugo *tom.* 1. *de iust. d.* 18. *sect.* 3. Dicastill. *lib.* 2. *tract.* 2. *de iust. d.* 6. *dub.* 1. Quoties pretij traditio ex parte dantis, vel receptio ex parte recipientis, vel vtraque ex parte vtriusque, ex ratione sui turpis, & illicita contra Iustitiam; toties vltra peccatum, est obligatio restituendi. Quoties verò ipsa receptio est illicita, & peccaminosa contra alias virtutes, quamvis item peccatum antea fuerit contra easdem virtutes, imò & antea peccatum fuerit contra Iustitiam; tamen si ipsa receptio non est contra eandem Iustitiæ virtutem: tunc licitè post impletam conditionem potest recipi pretium, & retineri sine obligatione restituendi. Ratio fundamentalis regulæ est, quia obligatio restituendi non oritur nisi

ex